

NEOFICIÁLNÍ MINECRAFT DOBRODRUŽSTVÍ

OVERWORLD ÚTOČÍ

The background of the book cover is a pixelated Minecraft landscape. On the left, a player character with red hair, a blue shirt, and green pants holds a glowing diamond sword. On the right, a Creeper stands with its characteristic red body and white eyes. The scene is set near a body of water with a waterfall in the background.

GAMEKNIGHT999 SÁGA
KNIHA PRVNÍ

MARK CHEVERTON

NEOFICIÁLNÍ MINECRAFT DOBRODRUŽSTVÍ

OVERWORLD ÚTOČÍ

MARK CHEVERTON

Gameknight999 sága

Neoficiální Minecraft dobrodružství

Overworld útočí

Připravujeme:

Bitva o Nether

Dračí hrozba

NEOFICIÁLNÍ MINECRAFT DOBRODRUŽSTVÍ

OVERWORLD ÚTOČÍ

MARK CHEVERTON

**GAMEKNIGHT999 SÁGA
KNIHA PRVNÍ**

FANTASTICKÁ
ÉPOCHA

Copyright

INVASION OF THE OVERWORLD:

Book One in the Gameknight 999 Series,

An Unofficial Minecrafter's Adventure

© 2014 by Gameknight Publishing, LLC

Invasion of the Overworld is an original work of Minecraft fan fiction that is not associated with Minecraft or MojangAB. It is an unofficial work and is not sanctioned nor has it been approved by the makers of Minecraft.

Invasion of the Overworld is a work of fiction. Names, characters, and incidents are the product of the author's imagination or are used fictitiously. Any resemblance to actual events, or persons, living or dead, is coincidental.

Minecraft ® is the official trademark of MojangAB.

Minecraft ®/TM & © 2009

2013 Mojang / Notch

All of the characteristics of Gameknight999 in the story are completely fabricated and do not represent the real Gameknight999, who is the opposite of his character in the book and is an awesome, caring individual.

Technical consultant

Gameknight999

Copyright © Mark Chevereton, 2015

Cover Illustration © JiaSen, 2015

Cover Art © Lukáš Tuma, 2015

Czech Edition © Nakladatelství Epocha, Praha 2015

ISBN (ePub) 978-80-7425-461-1

ISBN (mobi) 978-80-7425-462-8

ISBN (PDF) 978-80-7425-463-5

Poděkování

Chtěl bych poděkovat všem svým přátelům a rodině, kteří mě podporovali během této cesty: Geraldině, jejíž neochvějná podpora a nadšení pro tuto knihu mě držela v pohybu; Gameknightovi999, který mě přiměl zkusit Minecraft a inspiroval mě k napsání této knihy; Chadovi, který byl vždy nápomocný a povzbudivý a neúnavně se mnou vše diskutoval; a mé úžasné manželce, jejíž důvěra ve mě mi dala sílu kráčet dál, když cesta začala být těžká a moje motivace pohasínala. A obzvláště velký dík všem čtenářům, které to ke mně přitáhlo. Vaše chytré komentáře mi daly motivaci pracovat usilovněji, aby další kniha byla ještě lepší než ta předchozí.

*„Co uděláme pro sebe, zemře s námi.
Co uděláme pro jiné a pro svět, zůstane nesmrtelné.“*

ALBERT PINE

Co je Minecraft?

Minecraft je sandboxová hra, která dává uživateli možnost vybudovat úžasné stavby z texturovaných kostiček různých materiálů, například z kamene, hlíny, písku a pískovce. Běžné fyzikální zákony zde neplatí, protože je možné postavit stavby v kreativním módu, který popírá gravitaci, aniž by měly jakoukoliv viditelnou oporu.

Kreativní možnosti, které tento program nabízí, jsou neuvěřitelné. Lidé stavějí celá města, civilizace pnoucí se po útesech, a dokonce města v oblacích. Skutečná hra se nicméně hraje v módu Kdo přežije. V tomto nastavení jsou uživatelé vrženi do kostkovitého světa pouze se základním vybavením. S vědomím, že noc se rychle blíží, musí uživatelé sehnat zásoby: dřevo, kamení, železo atd., aby mohli zhotovit nástroje a zbraně a byli schopni se bránit, až se objeví příšery, protože noční doba je doba příšer.

Pro získání zásob musí hráč vybudovat doly a kopat hluboko do masa Minecraftu v naději, že narazí na uhlí a železo, dvě nezbytnosti k výrobě železných zbraní nutných k přežití. Během kopání narazí uživatelé na jeskyně, lávou zaplavené komnaty a třeba na vzácně opuštěné doly či kobky, kde na svá objevení čekají poklady. Chodby a místnosti ale hlídají stvůry (zombíci, kostlivci a pavouci), které vyčkávají, aby lapily neopatrné.

Přestože se země hemží monstry, uživatel není sám. Existují rozsáhlé servery, kde hru hrají stovky uživatelů a všichni sdílejí společný prostor a zdroje spolu s ostatními tvory v Minecraftu. Po ploše hry jsou rozesety vesnice spolu s takzvanými NPCčky,

tedy nehráčskými postavami, která tato městečka zabydlují. Vesničané se hemží ve vesničkách a dělají vše, co vesničané obvykle dělávají; ve svých obydlích mají truhly pokladů, které jsou někdy velké, jindy bezvýznamné. Uživatelé mohou s NPCčkama směňovat položky svého inventáře za vzácné drahokamy nebo látky pro lektvary, případně mohou získat luk či meč.

Tato hra představuje neuvěřitelnou platformu, pomocí které mohou lidé vytvářet stroje (poháněné ruditem nebo elektrickými obvody), unikátní hry, vlastní mapy a PvP (jeden na jednoho) arény. Minecraft je hra plná vzrušující obrazotvornosti, děsuplných bitev a hrozivých monster. Je to vzrušující jízda dobrodružnou a napínavou zemí, plná povznášejících vítězství a hořkých porážek. Užijte si ji!

Gameknightova hra

Obrovský pavouk se pomalu blížil k místu, kde se ukrýval. Pohyboval se pomalu a metodicky, jeho mnohonásobné rudé oči žhnuly jako divoké uhlíky v srdci doutnajícího ohně. Gameknight věděl, že přichází, ale strach neměl; jeho železné brnění ho mělo ochránit. Ve skutečnosti chtěl, aby se pavouk přiblížil, a doufal, že si to načasoval do puntíku přesně. Klapavé zvuky pavouka se nesly lesním stromovím a dorazily až k jeho uším. Jak se blížil, postupně sílily. Další zvuky se ozvaly od jeho společníka; nyní ho stopovali už dva pavouci. Vyklonil se, aby se podíval přes kmen sukovitého stromu. Rychle vykoul ven a spatřil dvojici pavoukovců, kteří po něm pátrali. Stvůry nakukovaly do temných dutin a listnatých křovisek. Gameknight zalezl zpátky za strom, vytáhl pochodeň a položil ji na zem; žluté světlo vrhalo hřejivý kruh, který uvidí ostatní uživatelé. Po několika sekundách vykoppal pochodeň pomocí svého diamantového krumpáče a vrátil jej do svého inventáře. *To by snad mělo přilákat pozornost*, pomyslel si.

Gameknight vytáhl meč a rozběhl se na otevřené prostranství. Jen co ho dva pavouci spatřili, vyrazili za ním, a nyní se ke zvukům pronásledování ještě přidal zvuk tupohlavého zombíka. Tak rychle, jak dokázal, běžel Gameknight kolem stromů a přes kopce, a ujišťoval se, že jeho rozzlobení přátelé jsou stále blízko za ním, že se psi stále ženou za svou liškou. Pak uviděl svou kořist v dálce; dva jeho týmoví kolegové se blížili k jeho pozici. Gameknight se v předtuše usmál.

Hej, Dreadlorde24, Salzi, jsem tady, naťukal Gameknight do chatu. Jeho zprávu obdrželi všichni na serveru. Potřebuju pomoc.

Už jdeme, odpověděl Dreadlord.

Gameknight se ohlédl a zpomalil, čímž dovolil, aby se stvůry o trochu přiblížily. Štěbetání pavouků sílilo. Při pohledu vpřed mohl vidět, že jeho týmoví kolegové jsou přesně tam, kde je chtěl mít.

Zůstaňte tam, běžím za vámi, napsal Gameknight.

Pokračoval vpřed a mířil za svými dvěma nic netušícími zachránci, sprintoval v širokých klikyhácích, aby dal zombíkovi šanci jej dostihnout. Potřeboval všechny tři stvůry pohromadě, aby tahle vějička zafungovala. Jakmile ho zombík a pavouci dohnali, Gameknight se rozběhl ke svým společníkům. Stáli na holém kopci bez stromů, přičemž ze všech stran je obklopoval hustý les. Trochu mu to připomnělo jeho učitele, pana Jamesona, a jeho plešatou hlavu obrostlou po stranách kruhem vlasů.

Úúúúú... cvak-cvak-cvak.

Stvůry se přibližovaly až příliš; musel si dávat pozor, aby nezhatil svou léčku. Zkoncentroval se na přítomný okamžik a vyběhl do kopce, přičemž stvůry držel za sebou. Jejich touha po ničení je nutila ho poslušně následovat. Jakmile vyběhl na kopec, Gameknight se na vrcholku setkal se svými týmovými kolegy a pak běžel dál, stále s dravými bestii v závěsu.

Gameknighte, kam to běžíš? zeptal se Salz a v jeho zprávě jasně zaznělo zmatení. Myslel jsem, že potřebuješ pomoc.

Sekl jsem se, naťukal Gameknight, to Vy potřebujete pomoc.

V tu samou chvíli vyskočily stvůry z lesa. Objevily se na vrcholku kopce a okamžitě se vrhly na oba hráče. Pavouci zaútočili na Dreadlorda, zatímco zombík se vrhl na Salze. Tito dva hráči byli

relativní nováčci, vybavení pouze koženou zbrojí a kamennými zbraněmi. Nedostatek jejich zkušeností a bláhová důvěra ke Gameknightovi přivodila jejich konec. Černé chlupaté nohy pavouků sekaly po Dreadlordovi a rychle rozřízly jeho zbroj. Během útoku jejich klapavé zvuky neustále sílily. Znělo to téměř, jako by stvůry byly vzrušeny myšlenkou na smrt. Ve stejný okamžik zelené ruce zombíka máchaly po Salzovi a zasypávaly ho řadou drtivých úderů. Dreadlordova zbroj odešla jako první, načež následoval rychlý pokles jeho HPéček (health pointů, tedy koeficientu zdraví) na nulu. Pak s puknutím zmizel a jeho inventář zůstal houpavě viset nad zemí. Jejich potřeba ničit nebyla nasycena a pavouci se obrátili s planoucíma očima k Salzovi. Stále sváděl boj se zombíkem, takže si nemohl všimnout, když na něj pavouci skočili zezadu. Jeho HP kleslo během okamžiku na nulu. Gameknight se zastavil, aby sledoval bitvu. Před obrazovkou svého počítače se nahlas smál, zatímco ho zaléval pocit zlomyslného potěšení. Miloval, když trolloval lidi, dokonce i své týmové kolegy.

Nestojíš za nic, Gameknighte, natukal Dreadlord z vězení, kde se postavy v této týmové hře po svém zabití znovuzrodí.

Jo, fakt dík moc, dodal Salz.

LOL, odpověděl Gameknight, pak se obrátil a zamířil zpátky do srdce bitvy.

Minecraft byla asi jeho nejoblíbenější věc. Trávil hodiny dole ve sklepech, kde hru hrál, zatímco si vylepšoval svůj inventář a věhlas na různých multiplayerových serverech, většinou na úkor ostatních. Gameknightovi bylo dvanáct a na svůj věk nebyl příliš velký, ale v Minecraftu to nehrálo roli. Jediné, na čem záleželo, bylo brnění, zbraně a nemilosrdná strategie, která zahrnovala obětování ostatních k dosažení vlastních cílů.

Při pomýšlení na ty dva idioty, které právě ztroloval, a na nespočet dalších, kterým provedl to samé, se Gameknight999 usmál. Svou pozornost obrátil zpátky na současnou hru a svou postavu namířil opět do víru dění v pátrání po dalších obětech. Nezajímalo ho, za jaký tým hrají. Pořád zbývalo dost triků, které se daly na ostatní hráče použít, a nikdo v nich nebyl tak dobrý jako on. Měl v rukávu ještě jeden parádní, který hodlal vytáhnout na všechny hráče na tomto serveru. Něco, díky čemu si lidé jméno Gameknight999 zapamatují.

Jakmile vyběhl na vrchol malého kopce, spatřil v dálce bojující hráče. Jejich jména jim bíle svítila nad hranatými, kostičkovými hlavami. Bojovali blízko čehosi, co vypadalo jako lávová řeka, kde stál spleťtí zkroucený most, jenž se táhl přes rozžhavený kanál; umělecké dílo, jehož vybudování muselo někomu trvat celé hodiny. Most vedl k vysoké kruhové věži vystavěné z mechovitých dlažebních kostek a šedých kamenných kvádrů. Byla to pozoruhodná kruhovitá stavba vypínající se vysoko do nebe. Na vršku věže zářilo jasné bílé světlo, diamantový maják vrhající zářivý kužel světla přímo k modré obloze a cíli celé hry. Na věži se totiž nacházel kvádr bílé vlny, cílová páska hry. Tým, který vyleze na věž jako první a uchvátí chomáčkovitý bílý kvádr, se stane vítězem. Ze svého místa mohl Gameknight vidět, jak hráči bojují na konci mostu ve snaze získat kontrolu a přejít most přes lávu, aby se dostali k věži. Oba týmy byly zjevně vyrovnané, protože žádný hráč nebyl schopen vyvázat se z bitvy a přejít přes most, aniž by nebyl sestřelen lukostřelci. To se ale mělo brzo změnit.

Gameknight se vydal k porostu stromů, které stály blízko bojiště, tam odložil meč a vytáhl luk. Zaleskl se jasnou modří; kouzla

Úder II, Síla IV a Nekonečnost z něj učinila předmět závidi pro mnoho hráčů. Rychle obhlédl oblast, aby se ujistil, že poblíž nejsou žádné skupinky. Pak pod sebe navršil řadu kvádrů, na každý postupně vyskočil, dokud se neocítl nad listnatým baldachýnem okolních stromů. To mu mělo zajistit skvělé místo, z něhož mohl střílet ze svého luku a zároveň být schopen schovat se za zelené, hranaté větve stromů.

Gameknight napnul luk a vypustil šíp ke komusi na druhé straně... byl to hráč, který si říkal CestaKomínem. Šíp mizel v dál, v pozvolném oblouku letěl vzduchem, až se mu zabodl přímo do zad. Jeho postava zasvítla rudě, což signalizovalo zásah. Gameknight vystřelil postupně ještě tři další šípy ve smrtícím deštíku, který zkropil CestuKomínem, přičemž zničil jeho zbroj a odhalil nechráněnou tmavou kůži. Vypuštění dalšího šípu oběť zabilo a Gameknight se uchechtl. Poté začal střílet bezhlavě do skupiny hráčů, aniž by ho zajímalo, koho zasáhne. Jeho luk opouštěl jeden šíp za druhým, tětíva každou střelou zadrnčela. Gameknight neustále zásoboval chumel hráčů svými projektily a další a další postavy padaly k zemi.

Kdo střílí ty šípy? nafukal uživatel jménem Kooter.

Gameknight se zasmál a vypustil další šípy, přičemž se mezi střelami vždy přikrčil, aby nebyl vidět, pak znovu vyskočil a vypustil další smrtící šípy. Písmena jeho jména s každým přikrčením zmizela.

Dávej bacha, na koho střílíš, napsal do chatu Král_ZabíječCreeperů. *Tohle má být týmová hra!*

Přesně, dodal Duncan, ať už seš kdokoliv, buď týmovej hráč, a ne pitomec.

Jen si kecejte, pomyslel si Gameknight pro sebe.

Následkem jeho šípů dav prořídil natolik, že z každého týmu zůstalo jen pár hráčů. Z vězení nicméně přicházely další a další stížnosti a jeho jméno se v ústech hráčů stalo nadávkou. Gameknight vytáhl krumpáč a vykopal kvádry pod sebou. Během několika vteřin stál nohama opět na pevné zemi, s vytaženým mečem a na útěku. Gameknight využíval terén, aby se skryl, zatímco se blížil a zkracoval vzdálenost od ostatních hráčů. Jak se blížil, viděl, že z každého týmu zbývají tři hráči, v tom jejich tedy celkově čtyři, ale Gameknight nestál na žádné ze stran... byl tu pouze sám za sebe.

Šestice hráčů bojovala muž proti muži s železnými meči a v železných zbrojích, diamant byl na tomto serveru až příliš vzácný – tedy, pokud jste nepodváděli, tak jako to dělal Gameknight. Za použití rentgenového módu byl schopen nalézt diamanty relativně rychle a zhotovit z nich kompletní sadu složenou z meče a brnění. Nyní bylo na čase se předvést. Jakmile otevřel svůj inventář, sundal si železný hrudní plát, kamaše, boty a helmu a vyměnil je za diamantovou sadu. V modré zbroji vypadal, jako by byl pokryt ledem, a jeho meč v temnotě téměř zářil.

Syčivý a klapavý zvuk ho přiměl rychle se otočit. Přikradl se k němu pavouk, který se na něj chystal zaútočit. Šel po jeho diamantové zbroji. Gameknight ucítil úder, ale díky své téměř neproniknutelné schránce ho málem ani nezaregistroval.

„Chceš trochu ochutnat?“ pronesl Gameknight nahlas k nikomu, neboť jeho sklep byl prázdný. „No tak, pojď si zatancovat.“

Pouhými dvěma máchnutími svého meče Gameknight pavouka zabil. Když se obrátil, aby se připojil k ostatním bojovníkům, zaslechl bručící, úpěnlivé zvuky: zombíci. Rozhlédl se kolem sebe a spatřil asi půl tuctu zombíků vycházejících z lesa

a následovaných chumlem pavouků. Všichni se blížili k místu, kde právě stál. S přicházejícím soumrakem rychle nastávala doba nestvůr.

„I vy si chcete zatančit?“

Trpělivě vyčkal, až se přiblíží, a pak vyrazil směrem k bojišti. Zombíci ho poslušně následovali; jejich žízeň po ničení je donutila začít jej pronásledovat.

Ostatní hráči byli v šoku při pohledu na hráče oděného do diamantové zbroje, který se vynořoval ze stínů, a na chvíli dokonce přestali bojovat. Týmový kapitán jménem VMalémKřovíčku, uviděl jeho jméno visící nad hlavou v diamantové helmě.

Gameknighte, pojd' nám pomoct, napsal VMalémKřovíčku. Tohle můžeme vyhrát.

Hej, kdes přišel ke všem těm diamantům? postěžoval si soupeřův kapitán, Červivec; tohle je cheatování. Hej, Admin, Gameknight cheatuje. Dej mu ban!

Přestaň brečet, rychle natukal Gameknight, všem jsem vám přinesl dárek.

Hned jak se vynořil ze stínů, zástup zombíků a pavouků a nyní i kostlivců vyplul z temnoty a vrhl se na hráče, zatímco slunce se schovalo za obzor, díky čemuž stvůry nezachvátily plameny.

LOL, napsal Gameknight a připojil smajlík.

Běžel mezi zmatenými hráči a mířil přímo ke kamennému mostu, který se klenul nad lávovou řekou.

Běž, Gameknighte, získej vlnu, napsal Phaser_98. Vyhrájeme.

To si myslíš ty, pomyslel si Gameknight.

Zatímco se proplétal mezi uživateli a stvůrami, Gameknight sprintoval bojištěm. Hráči byli natolik zaměstnání bojem se stvůrami i mezi sebou, že se ho nikdo nepokusil zastavit.

Dostaňte ho, napsal Zeppelin4, když se v diamantech oděný válečník prosmýkl kolem něj.

Gameknight cestou sekl po jednom ze svých protihráčů a na konec dospěl k mostu. Na chvíli se zastavil, aby obdivoval onu neuvěřitelnou stavbu, a musel ocenit množství času, které muselo padnout na postavení tak krásného výtvoru. V duchu se uchechtl, zatímco se zastavil a položil řadu kvádrů výbušniny podél zahnutého přechodu. Spokojen s umístěním výbušnin pak položil pochodeň z ruditu poblíž posledního kvádru. Rychle ustoupil z místa a jal se sledovat, jak louč způsobila, že kvádr výbušniny zablikal. Detonační proces začal. Pak došlo k výbuchu, první kvádr detonoval, pak další a další, jak řetězová reakce požírala kolosální most a proměnila jej z uměleckého díla na hromadu sutin, přičemž dlažební kostky létaly všemi směry. Přechod přes lávovou řeku byl teď kompletně zničen. Gameknight se ohlédl přes rozžhavený kanál a předvedl taneček, kterým se vysmíval ostatním hráčům.

Rychle, získej tu vlnu, ať můžeme vyhrát, natukal Phaser_98.

To není fér, on podváděl! napsal Červivec.

Jo, měl by dostat ban, dodal Zeppelin4.

Prostě získej ten kvádr, ať můžeme vyhrát, řekl Král_Zabíječ-Creeperů.

Gameknight během několika sekund rychlým sprintem vyběhl na vrchol kruhové věže. Přiblížil se k okraji a shlédl na ta nemehla dole.

Rychle! Získej ten kvádr, ať můžeme vyhrát, napsal jeden z nich.

Myslíš tenhle kvádr? napsal Gameknight.

Postavil se přímo vedle bílé vlny a jen tam stál a díval se na ni.

Chcete, abych sebral tenhle kvádr? vysmál se Gameknight. *Tuhle bílou vlnu přímo přede mnou?*

JO, TAK UŽ JI VEZMI! napsal Phaser_98, který už začínal být frustrovaný.

Nemyslím si, napsal Gameknight, zatímco pokládal kvádry výbušniny kolem bílé vlny, spojil je práškem z ruditu a práci dokončil zasazením ruditové pochodně.

Jak výbušnina začala blikat, odpojil se ze serveru, zmizel z jejich obrazovek a opustil bojovníky s přihloupými pohledy na tvářích. Doufal, že hráči teď našťavaně řvou do počítačových obrazovek. Teď nikdo nemohl vyhrát. Ztrolloval celou hru a vyhrál; aspoň ve svých očích teda každopádně!

Server

Gameknight999 se opřel do pohodlného kancelářského křesla a zasmál se na obrazovku.

„Jste pěkná banda pitomců,“ řekl s úsměvem do prázdna.

Od stěn místnosti se k němu odrazil jeho smích, chladný a prázdný. Hrál sám, jako obvykle. Seshora bylo slyšet zvuky. Jeho mladší sestra sledovala nějaký přihlouplý dětský pořad, zvuky kreslených postaviček zpívajících otravnou, dětinskou písničku lehce zaplnily okolní prostor. Gameknight zakroutil hlavou; jeho sestra dokázala být někdy pořádná osina v zadku. „Ticho tam,“ zakřičel, ale místo odpovědi se mu dostalo akorát zesílení hlasitosti.

Gameknight utrousil tichou nadávkou a obrátil pozornost zpět ke své počítačové hře. Vedle obrazovky spatřil narozeninovou pohlednici, kterou pro něj udělala minulý týden. Byl to dětský, ručně kreslený obrázek jeho samotného, jak drží sestru za ruku, zatímco kráčejí růžovými zvlněnými poli, krajinu puntíkují obrovské fialové a modré květiny. Strávila nad tím hodiny, tajně zavřená ve svém pokoji. Když mu to dávala, úsměv na její tváři byl neuvěřitelný a prozářil celý pokoj. Usmál se. Nebyla to špatná sestra, jen občas otravná.

Hlasitost televize nahoře trochu zeslábla, pravděpodobně v důsledku zavřených dveří.

„Díky!“ zakřičel, aniž by odvrátil oči od Minecraftu.

Tu hru miloval. Miloval, když si mohl z lidí vystřelit, „trollovat“ je, jak se tomu v Minecraftu říkalo, využít svých schopností, aby si s nimi v multiplayeru pohrál, zabil je, a vzal si jejich předměty.

Dneska to bylo pořádné trollování, protože největší týmová hra, která se v Minecraftu hrála, skončila remízou. Žádný vítěz kromě něj. Gameknight se znovu zasmál, přihlásil se zpět do hry a vstoupil na svůj seznam serverů. Zaslechl něco o novém serveru, něčem skutečně velkém. Vytáhl papír, kde měl napsanou IP adresu a připojil se. Byla to hra na přežití, jeho oblíbená. Se všemi svými vychytávkami a softwarovými kličkami si tento server podmaní v cukuletu. Snad jejich zabezpečení nebude moc dobré a on se brzo bude moci dostat do kreativního módu.

Když hra začala, úvodní scéna vypadala jinak. Divné popisky na obrazovce, které nepoznával, písmena a slova, která byla absolutně nečitelná.

„Tohle je jiný,“ řekl si Gameknight pro sebe, zatímco se snažil dešifrovat obraz.

Právě když se z písmen začaly formovat vzory, obrazovka zčernala a jeho postava se náhle objevila ve hře. Oblast, kde se nacházel, byla zajímavá – ne, byla pozoruhodná, s nedalekými obrovskými útesy a dlouhým vodopádem tekoucím z výšin. Převísle plochy visely vysoko v oblacích vedle vodopádu aspoň čtyřicet kvádrů do vzduchu. Voda padající dolů pokračovala do hluboké jeskyně v úpatí útesu. Jasné světlo vycházející z dutiny mu naznačilo, že tam někde dole se nachází láva. Spojnice vody a lávy nejspíš vytvářela kamenné kostky. Gameknight viděl poblíž ještě jeden zajímavý kamenný útvar, jenž měl další převísle plochy trčící do vzduchu, a za ním se nacházela vesnice jen stěží viditelná v dálce. Skalnatá stavba měla dlouhé sloupy visící zpod převisu a kamenné hroty vypadaly jako obrovské tesáky nějakého kvádrovitého leviatana. Ano, tento server byl rozhodně zajímavý.